

πρὸς αὐτοὺς, λέγων, μὴ φοβείσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων τι ποιῆσαι· οἷός τις ἐπὶ τῇ νῦν κηρύξωσιν ἀναμέσον τυράννων τὴν ὑψηλὴν διδασκαλίαν, ἣτις εἶπεν νὰ κηρύξῃ καὶ τοὺς θρόνους τῶν καὶ τοὺς αἰφύχους θεοὺς τῶν.

„Ἄν καὶ τὸ πλέον εὐγενέστερον καὶ πλέον τελειότερον εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ πλάσματα, ὅσα ἡ παντογνώστη χεὶρ τοῦ θεοῦ ἐδημιούργησεν ἐπὶ γῆς, μὴ δὲν τοῦτο δὲν διαφέρει παρὰ ὀλίγον τιποτέ ἀπὸ τὰ ὅποια ὀνομάζομεν κτήνη, ὅταν δὲν ἐκτυλίσῃ τὰς ψυχικὰς τοῦ ἐν νῆμεις μετὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν· εὐκόλως τοῦ ἀφαιρεῖται τὸ αὐτεξούσιον, καὶ ὡς ἐν τιμῇ, καθὼς λέγει ὁ βασιλεὺς Δαδιδ, δὲν καταλαμβάνει, ἀλλὰ συμπεριβάλλεται μετὰ τὰ κτήνη καὶ ἐξομοιοῦται μετὰ αὐτά.

„Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρίσκειτο ὁ Ἕλληνας πρὸ τοῦ πολέμου. Αὐτὸς ὁ πόλεμος, ὅστις ἐκ νέου κατέστρεψε τὰς Ἑλληνίδας πόλεις καὶ τὴν Κόρινθον, εἶναι ὁ ἄγγελος, ὅστις μὲν τῇς Ἑλλάδος τὴν δόξαν· αὐτὸς, ἅμα ἐπαυσε ὀλίγον καὶ ἄφησε τὸν Ἕλληνα μετὰ τὸ αὐτεξούσιον του, κηρύττει καλὰ καὶ διὰ τὴν πόλιν σας καὶ διὰ σᾶς, Κορίνθιοι.

„Εἶναι μικρὰ θυσιᾶ, ἂν ὁ πόλεμος ἤρπασεν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τοῦτου υἱόν, ἐκείνου ἀδελφόν, ἄλλου τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα. Δὲν εἶναι τίποτε, ὡς πρὸς τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν δυστυχίαν, αἱ ὅποια κατέβλησαν πρὸ ὀλίγου τὴν Κόρινθον. Τοιαύτη εἶναι, Κορίνθιοι, τοῦ πολέμου ἡ φύσις· ἐν ὀλίγῳ διαστήματι ἐξαφανίζει ὅσα πολυχρόνιον καὶ πρὸς τὴν ἡμῶν μετὰ πολλοὺς ἰδρωτάς νὰ κατασκευάσῃ καὶ πάλιν κἀνὲς λαὸς δὲν δύναται χωρὶς μεγάλας θανάσιμας ἐκ τῆς θυσίας νὰ ἀποκτήσῃ ἐλευθερίαν, νὰ συντρέξῃ ἐν τῇ καὶ ζῇ, ὅποιον εἶναι ἐπὶ τοῖς τραγικοῦς τῶν Ἑλλήνων.

„Ἡ πόλις σας, Κορίνθιοι, κεῖται εἰς τὸν Ἰσθμόν· ἔχει δεξιὰ τῆς καὶ ἀριστερὰ τῆς πλεονεχίαν δύο θαλάσσης. Ἀλλὰ ἐπὶ τῆς καὶ πόλεις αἱ φιλονεικοῦν μετὰ τὴν Κόρινθον ἢ διὰ τὴν εὐφροσύνην τῆς γῆς, ἢ τὴν τερπνότητα τῶν χωρίων, ἢ τὴν ἐκκρασίαν τοῦ αἵματος, ἢ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὑδάτων· ἀλλὰ καμμία δὲν θέλει ἔχει ποτέ εὐκολώτερον τρόπον ἐμπορεύσθαι ἀπὸ τὴν Κόρινθον ὥστε ἐπεταὶ νὰ φθάσῃ καὶ εὐκολώτερα εἰς τὸν πλουτισμὸν καὶ τὴν καλλονήν· καὶ σεῖς, Κορίνθιοι, ἂν δὲν γένη μεταβολὴ εἰς τὴν τάξιν τῆς φύσεως, σεῖς μέλλετε νὰ εὐτυχῆτε εὐτυχίαν ἀνωτέραν τῶν ἄλλων.

„Ἀλλὰ πρὸ πάντων, ὦ καὶ οἱ ἴδιοι ἐγνωρίσατε, σᾶς χρειάζεται ἐκείνο τὸ ὄπλον, μετὰ τὸ ὅποιον χρεωστεῖτε νὰ εἰσθε ὅλοι ἐφωτισμένοι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· ὅλοι χρεωστεῖτε νὰ ἐξαρτήσθε εἰς τὴν ὁσφύν σας τῆς μαθήσεως τὴν ἀκαταμάχητον ῥομφαίαν, διὰ νὰ ἀποδιώξετε τὴν ἀμάθειαν, τὸν μεγαλήτερον ἐχθρὸν, ἐχθρὸν, ὅστις δουλοῖ καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, ἐχθρὸν, ὅστις ἐναντιοῦται εἰς τοῦ ὑψίστου τὴν θέλησιν, καὶ ἐχθρὸν τὸ πλάσμα μετὰ τὸν ἴδιον πλάστην του.

„Δὲν ἔχει χρειάν ἡ παιδεία ἀπὸ τοῦ ἀσθενεῖς μου λόγου· αὕτη εἶναι ἡ πάρεδρος τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ, ἡ νόμῳ τοῦ θεοῦ· αὕτη ὕψωσε τὰ εὐνομούμενα ἔθνη εἰς τὸ ὁράμενον ὕψος τῆς δυνάμεως καὶ τῆς εὐτυχίας. Εἰς ταύτην τὴν εὐτυχίαν σπεύδει καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἀνυψώσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ διατάττει πανταχοῦ τῶν πόλεων σχο-

λεῖα, καὶ ἀνεγείρει ὑπὸ τὴν προστασίαν πατρὸς φιλοστόργου καὶ σοφοῦ Κυβερνήτου λαμπρὰ κατοικητήρια τῶν μουσῶν, τὰς ὁποίας ἀνακαλεῖ εἰς τὴν παλαιάν των ἐστίαν.

„Ἐχετε λοιπὸν συνεργάτην εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον σκοπὸν σᾶς τοιοῦτον ἄνδρα, τὸν ὅποιον ἡ θεὰ πρόνοια μᾶς ἐπέστειλε, καὶ τὸν ὅποιον ἡ Εὐρώπη ἐγνώρισεν ὡς ἓνα τῶν πρώτων πολιτικῶν τῆς διὰ νὰ προσλαμβάνῃ κοντὰ εἰς τὰ ἄλλα καὶ τὰς χρεῖας, αἱ ὁποῖαι ἡμποροῦν νὰ ἐπῶνται ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν εἰς τὴν ἀπόκτησιν τελείου φωτισμοῦ.

„Κατὰ τὸ παρὸν ἔχει χρειάν ἡ νεολαία τῆς Κορινθίας ἀπὸ τὴν Ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον, μεθόδον, ἣτις ἐν ὀλίγῳ διαστήματι ὑπόσχεται νὰ μάθῃ παῖδας καὶ κόρας τὸν τρόπον τῆς ἀναγωγῆς, γραφῆς καὶ ἀριθμητικῆς. Τοῦτο ἐγὼ ἐπαγγέλλομαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐστάλην ἀπὸ τὸν Σ. Κυβερνήτην. Ἀρκεῖ σας, Κορίνθιοι, νὰ γνωρίσετε, κοντὰ εἰς ὅσα εἶπα, ὅτι χρεωστεῖτε νὰ δώσετε εἰς τὸ ἔθνος τὸν καλὸν τοῦτον ἔρανον, καλοὺς πατέρας, λέγω καὶ καλὰς μητέρας· εἰς τὸ ἐξῆς χρεωστεῖτε νὰ στείλετε καὶ τὰ παῖδια καὶ τὰς κοράτιας εἰς τὴν μάθησιν τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς. Συλλεγισθῆτε καλῶς, καὶ δεδαιωθῆτε αὐτῇ τὴν ἀλήθειαν ὅτι, ὅταν αἱ γυναῖκες ἑνὸς ἔθνους φωτισθῶσι, τότε γενικῶς τὸ ἔθνος φωτίζεται· τότε αἱ μητέρες, καλῶς μετὰ τὸ γάλα τρέφουσιν τὰ τέκνα, οὕτω καὶ μετὰ τὴν διδασκαλίαν θέλουν ἐμπεθεῖν εἰς αὐτὰ τὰ ἥθη, τὰ ὅποια χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ὁ ἐλεύθερος ἄνθρωπος, διὰ νὰ ὑπερασπίζεται τὴν ὑπαρξίν του καὶ τὴν τιμὴν.

„Ναί, ἀξιότιμῃτε Διοικητὰ, σὺ, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἀξίαν καὶ ἐνδοξίαν ἡ σοφὴ Κυβέρνησις καὶ τὸν φωτισμὸν αὐτῆς τῆς νεολαίας, σὺ δὲ βαλεῖς τὸν λαόν σου ἐν τῇ ἀγαθῇ καὶ ἐν τῇ ἐνδοξῇ, ἔχεις συνέσει καὶ περὶ ἐπὶ τοῦτοις ἀγαθῇ κηρυχθῇ ἡ Ἑλληνικὴ εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς ἐκτρέφοντάς τὴν Ἑλλάδα. Ῥῆξε μεγάλην φωνὴν διὰ νὰ τὴν ἀκολουθήσουν ὅλοι οἱ παρόντες, κράζοντες· Ζήτωσαν αἱ εὐμαχοὶ Δυνάμεις, Ζήτω ὁ Ἐξουχίατος ἡμῶν Κυβερνήτης, Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

Ἐφημερίς τις τοῦ Λουδίνου διίσχυρίζεται ὅτι τὸ δημόσιον χρέος ὅλων τῶν βασιλείων καὶ ἡγεμονιῶν τῆς Εὐρώπης ἀναβαίνει εἰς 744 ἑκατομμύρια λιτρῶν στερλίνων, τούτεστι τρεῖς ἑκατομμύρια ὀλιγώτερον τοῦ δημοσίου χρέους τῆς μόνης Ἀγγλίας.

Τολμηροὶ τινες θαλασσοπόροι ἐκ Ναντουκέτ [τῶν Ὁμοσπονδῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς] κατάρθωσαν διὰ μακρὰς ἐπιμονῆς καὶ ἀπειρῶν κινδύνων νὰ ἀνακαλύψωσι κατὰ τὰ πελάγη τῆς μεσημβρίας καὶ πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ Βιρηνικοῦ Ὀκεανοῦ ὑπὲρ τὰς διακοσίας νήσους ἀγνώστους μέχρι ταῦδε εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον. Τὰς εὐρον δὲ καταρτημένας ἀπὸ ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν ἐγνώριζον καμμίαν ἄλλην ἀνθρωπίνην μορφήν παρεκτὸς τῆς ἰδικῆς των.

Πράξεις Δικαστική.

'Αρ. 881. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τοῦ Τμήματος τῆς Ἀργολίδος.

Θεωρήσαν τὴν ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς ἔστην τοῦ παύσαι-
τοῦ Ἰουλίου σημειωμένην ἀγωγὴν τοῦ Κ. Σταμάτη Μπου-
τάρη κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου Θεοδωροπούλου, διὰ τῆς ὁ-
ποίας ἀπαιτεῖ παρ' αὐτοῦ τὸν πληρώτη ἐν θαλάσσοις
ἀντικειμένων εἰς κεφάλαιονταλλήρων τῆς ῥηγγίας
ἑκατομμυρίων τριακοσίων Ἀρ. 2.300 ὁμοῦ καὶ τοῦ συμψη-
φιστάτου θαλασσίους τόκου, αὐτῶν, καὶ τὰ ἐμποδισθῇ ἢ ἐν-
ευνεν ἀναχωρήσει, εἰς δὲ τὸν νόμον περὶ τούτων ἀξιο-
λογουμένων ἐγγυητῶν.

Θεωρήσαν τὴν ὑπ' Ἀρ. 661 πρᾶξιν τοῦ Δικαστηρίου
οικολογουμένην τῇ εἰκοστῇ ἔστην τοῦ αὐτοῦ μηνός, δι-
ὃ ἐνέκρινεν ἢ ἐμποδισθῇ ἢ ἐνευνεν ἀναχωρήσει τοῦ ῥηθέν-
τος Θεοδωροπούλου, εἰς δὲ τὸν νόμον ἀξιολογουμένων ἐγγυητῶν, δι-
ὃ ὁ Κ. Μπουτάρης ἀπαιτεῖ παρ' αὐτοῦ.

Θεωρήσαν τὴν παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Θεοδωροπούλου
πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπιτροπὸν τῆς Ἀργολίδος, παρουσιασθεῖ-
σαν καὶ παρ' αὐτοῦ διενυμμένην πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀνα-
φορὰν χρονολογουμένην τῇ τριακοστῇ πρώτῃ τοῦ Ἰούλιου,
δι' ἣν παρακαλεῖται ὅτι τινὲς τῶν δανειστῶν τοῦ
ἐπὶ αὐτῷ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ἐν ᾧ παρεπιδήμει
ἐνταῦθα προσωποῦς, ἐπὶ σκοπῷ τὰ συνάξῃ ὅλγα τινὰ λει-
ψαία τῆς τύχης του, διὰ τὰ ἐκπληρώσῃ δι' αὐτῶν τὰς δικαι-
ας τῶν δανειστῶν τοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὡφείλον νὰ ἐν-
αξώσιν αὐτὸν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Ἀχαιῆς, ζητεῖ νὰ τῷ
συγχωρηθῇ ἐλευθέρᾳ διατριβῇ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν εἰς τὸ Τμή-
μα τοῦτο.

Θεωρήσαν τὴν ὑπ' Ἀρ. 748 πρᾶξιν τοῦ Δικαστηρίου
χρονολογουμένην τῇ τρίτῃ τοῦ παρόντος, δι' ἣν ἀπεφασί-
σθη νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ Θεοδωροπούλος κατὰ τὴν ὁποία ἔλα-
βε κάλεσιν, εἰδὲ μὴ, τὸ Δικαστήριον ἢ ἐλεε συγχωρήσει εἰς
τὴν δίκην κατὰ τὸν νόμον.

Θεωρήσαν τὴν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ Θεοδωροπούλου μηνι-
ολογουμένην τὴν δωδεκάτην τοῦ ἐπιστάτου, δι' ἣν ἀρ-
νεῖται μὲν τὸ πρὸς τὸν Μπουτάρη χρόνος του, ζητεῖ δὲ
κρίναι διὰ τὰ τρεῖς νὰ συνάξῃ ὅσα δι' αὐτὴν λειψαία τῆς πε-
ρισυρίας του, καὶ νὰ τὰ προσφῇ κατὰ τὸν νόμον ὁμοῦ μὲ
τὸν ἰσολογισμόν του πρὸς ὅλους τοὺς δανειστάς του.

Ἀποφασίζει.

Α'. Διορίζεται ἐνταῦθα εἰρηοδόκῃς νὰ σφραγίσῃ τὰς ἀπο-
θήκας, γραφεῖα, χαρτοφυλάκια, κιβώτια, βιβλία, κατά-
στιχα, χαρτὰ καὶ ὅσα κινήα πράγματα ἢ ἔχον ἐνδεῆ
εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ ῥηθέντος Κ. Θεοδωροπούλου.

Β'. Ἀρχεταῖ ἡ πύχνησις τοῦ διαληφθέντος Θεοδωροπού-
λου ἀπὸ τῆς δωδεκάτης 12 τοῦ ἐπιστάτου.

Γ'. Διορίζεται ὁ συνδικαστὴς Κ. Σταμάτης Ἀντωνίου-
λο, ἐπίτροπος ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ταύτης, καὶ πρέ-
κτωρ ὁ ἑμπορὸς Κ. Γεώργιος Γυλιόρη, διὰ νὰ ἐνεργήσουν
ὅτι τὴν καθήκοντα τῶν.

Δ'. Ὁ διαληφθεὶς Κωνσταντῖνος Θεοδωροπούλος θέλει κρα-
τεῖσθαι ἐνταῦθα ὑπὸ αστυνομικὴν φυλάξιν.

Ἡ παρούσα πρᾶξις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος ἀναγραφῇ δὲ αὐτῇ, θέλουν κολ-
λήσῃ εἰς τὴν σελαν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν καθεστῆκεν

ἐκκλησίαν τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, εἰς
τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ ῥηθέντος Κωνσταντῖνου
Θεοδωροπούλου.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 16 Αὐγούστου 1829.

Ὁ Πρόεδρος ΛΑΞΕΛΛΑΡΟΣ ΦΟΚΑΣ.

Ο Συνδικαστὴς Δ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Νικητάκης.

Ἐξ Αἰγίνης, 24 Αὐγούστου.

Τὴν 17 τοῦ λήγοντος μηνός ὁ Ἐξοχότατος Κυβερνήτης
ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀργεῖ εἰς Ναύπλιον, καὶ τὴν 18 ἐσπείρας
ἀπέπλευσεν ἐκεῖθεν εἰς Πάρον, ὅπου ἔφθασε τὴν παρελθού-
σαν τρίτην. Σήμερον δὲ μετὰ τὸ θεληνὸν κατευοδώσῃ εἰς Αἰ-
γίαν.

Ἀλλ' ἄραγε τὰ Ῥωσικὰ πολεμικὰ πλοῖα, ἐπὶ τοῦ ἁ-
ποῦ ἐπληκτὴν ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπιτροπὸς τοῦ Τμήματος
μετὰ τοῦ Προσωποῦ Διοικητοῦ τῆς νήσου ἤθελον εἰς προ-
σπάθειαν τῆς Α. Ε. Ὁ Κυβερνήτης ἀποδῶς ὑπεδέχθη ὑπὸ
πολυαριθμὸν λαὸν συνθηροισμένου εἰς τὸ παράλιον, ἡγουμέ-
νων πολλῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων ἐρχόμενος δὲ ἐχαιρετίζῃ
ὑπὸ τῶν ἐν τῇ λιμένι Ῥωσικῶν πλοίων μετὰ 21 πυροβολή-
σεως. Οἱ μαθηταὶ τοῦ τῶν Ῥωσικῶν σχολείου φέροντες κλά-
σας ἑλίκων καὶ συνδεδεμένοι παρὰ τοῦ ἄρματός αὐτῶν
ἐκείνους ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦς λαοῦ, ἀντιπροσέστησαν τῶν ἡγουμένων
κοινότητος ταύτης, κατέβησαν εἰς τὸν ἀγῶνα, διὰ νὰ προ-
σφέρωσι τὰ δειγμάτια τῆς ἐγκρατείας καὶ εὐκρινείας ἀφ-
εσώσας καὶ εὐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ εἰς τὸν κοινὸν αὐτοῦ
τῶν Ἑλλήνων πατέρα.

Προηγούμενοι εἰκοσιτέσσαρες ἐκ τῶν Ῥωσικῶν παιδῶν
λευκὰ ἱμάτια ἐνδεδυμένοι, καὶ μετ' αὐτοὺς ἡγουμένοι ἐπὶ
Ῥωσικῇ κοράσια τοῦ αὐτοῦ σχολείου διατάσσοντα ἐπὶ δι-
σκῶν στέφανοι χρυσοῦν ἀνθόπλεκτον. Ὅταν δὲ ἐφθασαν ἔμ-
προσθεν τοῦ Κυβερνήτου, εἰς αὐτῶν ὁ Γεώργιος Χ. Ἀ-
ναγνώστης Δημοσθένους προσεφώνησε τάδε.

Ἐξοχώτατε,

Πολὺν καιρὸν ἐστερήθημεν ὅλοι σχεδὸν ἐν γένει τὰ βου-
γόνια φυτὰ τοῦ ἡλίου πολὺν καιρὸν ἐστενάζαμεν πικρὰ ὑπὸ
τῆς ζυφειώτατος οὐρανῶν πρὶν τῆς σιδαίης ἀφ' ἧς σὰς
εἰς τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Ἀλλ' ἔλαβες
λαμπρά καὶ διονυγεία μετὰ ταῦτα ἀνέσπυρθησαν
πάντα ἐπὶ τοῖς Ἑλληνικοῖς ὄρεσιν αἱ ζυφιοειδέες
λομπρότεραι ἡμέραι ὅσοι ποτε διαδίδοντο λαμπρότερας
ἡμέρας, καὶ τὸ πυκνότερον καὶ θωροτάτον νέφος τῶν πολυ-
εἰδῶν δυστυχῶν μὴ διαλύεται ἔδη πέραν τοῦ ἰδικῆς μας
ὄριος, τὰ πάντα βαρύνοντα ἀσάλευτον πλῆθος καὶ
ἀνέμωχον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐλευθέρου πατρίδος μας.

Ἦδη μάλιστα ἡ πρὸς τὰ αὐτὰ ταχέως ἐπιστροφὴ
τῆς ἡμετέρας Ἐξοχότητος δεικνύει ἐλπίδας τὴν
αἰσιν πρὸς τὴν πολιτικὴν μὴ μεταρρυθμίσεως καὶ τὴν
καταρτίαν καὶ εἰρηνικὴν αὐτῇ ἀποκαταστάσει, ἥτις μὲν

ἔλπεται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν ἀδύνατον πολιτείαν μας ὅλα
τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς στερεώσιν τῆς κινήσεως ἡμῶν εὐδαι-
μονίας. Εἶθε καὶ ἡ φρονίμος περιείρητος διαπραγματεύσεως
μετὰ τῆς φιλευθέρωτατης ὑπερασπίσεως τῶν εὐεργετῶν
μας τριῶν Συμμάχων Βασιλέων, νὰ προσφέρῃ τάχιστα
εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν κλαδὸν τῆς ἐλαίας.

Ὁ Δημήτριος Ἀνδρέα Γιαννίτση ἐπευχρήθη τὸ,

Ἀς ἐκφωνήσωμεν λοιπὸν εὐκρινῶς ἐκ ψυχῆς καὶ καρ-
δίας. Ὑψιστε θεὸς ὁ πατὴρ τῶν ἀληθῶν φωτῶν, ὅστις
διεφύλαξε τὸν φρονίμον Κυβερνήτην ἡμῶν, καὶ τὸν ἀπ-
έστελε ἐν καιρῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ
ἀπὸ τὰς πολυχρόνιους δυσφορίας καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς
ὁδὸν εἰρήνης, χάρις εἰς αὐτὸν, οὐρανὲ πατέρ, ζωὴν πολυ-
χρόνιον καὶ εὐδαιμονία διὰ νὰ συνεργάσῃ ὁ κοινὸς εὖτος
πατὴρ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας.

Ὁ Ἰωάννης Γεωργίου Κανάρη ἐξεφώνησε τὸ,

Τελευταῖον δὲ ἄς ἐκφωνήσωμεν ὅλοι ὅμοι μεγαλοφύωνες.
Ζήτωσαν οἱ φιλευθέρωτατοι εὐεργεταὶ ἡμῶν οἱ Κραται-
ότατοι τρεῖς Σύμμαχοι Βασιλεῖς! Ζήτω ὁ σιφὸς καὶ
ἀγαθὸς ἡμῶν Κυβερνήτης! Ζήτω ὁ σιφὸς καὶ
ἀγαθὸς ἡμῶν Βασιλεὺς! Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ζήτωσαν ὅλοι οἱ εὐκρινῶς συναγωνιζόμενοι
φιλογεῖς καὶ φιλέλληνες!

Εἰς τὰς εὐχὰς ταύτας ὅλοι τὸ ἐκεῖ παρερεθὲν πλῆθος
τοῦ λαοῦ συνεκφέρει ἐκάτοτε μεγαλοφύωνες τὸ Ζήτω κτλ.
Μετὰ τὸ τέλος δὲ τοῦ λόγου ἡ Α. Ε. προχωρήσας εἰς
τὸν ὄρθμον τοῦ ἀπότητος ἐν τῇ μέσῃ τῶν εἰρημικῶν εἰκο-
σιτεσσάρων μαθητῶν κατὰ κοράσια φέροντα τὸν στέφανον.
Ὁ Μαρτυρὸς Κανάρης, Ἰωάννης Κ. ἀνδρὸς πρὸς φέρουσα
πρὸς τὸν στέφανον ἐκείνον, τούτου τοῦ ἁπλοῦς λαοῦ, ἡμεῖς
ἔσχεώματε, τὸν στέφανον τούτου ὡς σημεῖον
μαγάλῃς εὐγνωμοσύνης.

Μετὰ τὸ τέλος τὰ μετὰ κοράσια ἐμπροσθέντες μὲ τὸν
στέφανον πάλιν εἰς τὰς χεῖρας οἱ δὲ λοιποὶ μαθηταὶ
ἡγουμένοι τὸν Κυβερνήτην, καὶ τὸν ἐσυνάδοντα ἔως εἰς
τὴν οἰκίαν του, ὅπου τελευταῖον ἐμπροσθέντες τὰ κοράσια
τὸν ῥηθέντα στέφανον, τὸν ὅποιον ἡ Α. Ε. ἔλαβεν εὐχ-
ρίστας παρ' αὐτῶν, καὶ εὐτως διελύθη ἡ σιδαίη αὐτῇ
ὕπερ τῆς Α. Ε. Ὅλοι δὲ ὁ λαὸς ὑπεκινῶντο ἀπὸ τοῦ
ἀδύτου τοῦ δῶγματος τῆς εὐγνωμοσύνης.

Τὸ ἐσπείρας δὲ ἐφωτίσθη ἡ πόλις ἀπανταχοῦ.

Προβυμνόμενοι καὶ οἱ Κορινθιοὶ νὰ μὴ μενοινῶσι ὅπισθεν
τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων, ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γυμ-
μάτων, ἐφάνερων εἰς τὸν Ἐξοχότατον Κυβερνήτην κατὰ
τὴν πρὸ καιροῦ ἐκεῖθεν διαβασίαν του τὴν ἐπιθυμίαν των
ταυτῶν. Ἡ Α. Ε. ἔτοιμος πάντοτε νὰ συντρέχῃ καὶ
εὐκολοῦν ὅλα τὰ τοιαῦτα κοινωφελῆ καταστήματα, τοῦ
ἐχούρηγος διὰ τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Ἐκτακτοῦ Ἐπι-
τροπῶν διδάσκαλον τῆς ἀλληλοδιδασκαλίας τὸν Κύριον
Γεωργίου Κοντοπούλου. Ὁ κατὰ τὴν ὁδόνην πλατεῖαν τοῦ
σχεδίου τῆς πόλεως κειμένος στρατῶν ἐπισκευασθεὶς
ἐχρησιμοποιεῖται ὡς σχολεῖον. Διὰ προτροπῆς δὲ τοῦ Προ-
σωποῦ Διοικητοῦ Κυρίου Διονυσίου Ορβανῶν ἡρχισαὶ νὰ
γινώσκται ὑπὲρ τοῦ σχολείου τούτου σκεπτομὴ ἀπὸ τοῦ
κατοίκου τῆς πόλεως, καθὼς καὶ τῆς Βόχας, τοῖς ὅποιον
ἐν καιρῷ διέκομεν δημοσιεύσει. Κατὰ τὸ παρὸν δὲ κατε-
στῆκε εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
Γ. Κοντοπούλου, τὸν ὅποιον ἐξεφώνησε κατὰ τὴν ἐπαρτίαν,

συνελθόντων τῶν προκρίτων τῆς ἐπαρχίας καὶ πολλοῦ
λαοῦ.

«Μεταξὺ τοῦ λαοῦ τῆς Κορινθίας δένειναι παραδοξὸν. ἂν
ἀκόμη εὐρίσκοντο τινες προφέροντες παρρησιασμένους τὸ
ὄνομα τῆς περιφθήμεν Κορινθίας, Κόρθος λέγοντες ἀντὶ
Κορίνθους.

«Οἱ τοιοῦτοι δὲν ἤξεύρουσι, πῶς τοῦτο τὸ ἱερὸν ἔδαφος, τὸ
ὅποιον πατοῦν οἱ πόδες των, εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐτίμη-
σαν αἰῶνες μετὰ τῶν λαμπρῶν πανηγύρεων καὶ ἐνδοξῶν ἀν-
δρῶν συνέδρια.

«Ἐλθόντες, μάλλον δὲ, κάμειαν ἰδανδὲν ἔχον πῶ-
ρὶ τῶν ἐνδοξῶν Κορινθίων, οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ὑποκειμένα καὶ
ἐπληρωσὰν πλεὺς μέρος τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, καὶ ἔθα-
καν λαμπρὰ καὶ ἀξίαν ὕλην εἰς πολλὰ πηλλῶν συγγραφέ-
ων συγγράμματα.

«Θεωροῦν ἀδιαφόρως ὅλα ἐκεῖνα τὰ λείψανα τῆς ἀρχαίας
μεγαλοπρεπείας τῆς Κορινθίου, τὰ ὅποια μήτε τοῦ χρόνου τὸ
ὄρεσεν, μήτε ὁ σιδηρὸς καὶ τὸ πῦρ τῆς ἐρημώσεως ἠμπο-
ρεῖ νὰ ἀναλύσῃ εἰς τὸ μηδέν.

«Ἡ πόλις σας, Κορινθίσι, ὅσοι εὐρίσκεσθε εἰς ταύτην τὴν
ἀγορίαν, ἡ πόλις σας εἶναι ἡ πατρίς τῶν Τιμολέωντων. Αὐ-
τὴ ὑπέβηκεν ἢ ἀπεθήκεν τοῦ πλοῦτος καὶ τοῦ θησαυροῦ, τὰ
ὅποια ὁ ῥιψοκινδυνὸς ἔμπορος συναγωνίαν μετὰ πολλοῦν ἰδρύτας
ἀπὸ μακρῶν, πόλις εἶχεν ἐδῶ ταμιευμένα.

«Μ' ἓνα λόγον ἡ Κορινθία ἦτον ἐκεῖνη ἡ πόλις, τὴν ἐποί-
αν ἡ ἡμεροῦς ἔκαμε καταγωγὴν δεκτικὸν διδασκαλίας θεο-
σωπικῶν ἀνδρῶν, εἰς αὐτὴν ἐν αὐτῇ τὰ μέσα διὰ νὰ ἐκ-
ρεθῇ τὴν ὑψηλοτέραν καὶ ἐτελέη ἡμεῖς, καὶ νὰ εἰσέλθῃ
εἰς τοὺς Ἑλληνας τὴν ἀλήθην θεολατρίαν, ἥτις ὑπὸσχέ-
ται γῆς ἀγάθη καὶ μακαριότητα οὐραίου.

«Τοιαύτη ἦτον ἡ πόλις σας ποτε, Κορινθίσι, διὰ τῆς ἀπεί-
ας τῆς ἀρχαίας λαμπρότητος, ὅσοι ἡμεῖς οὐκ οὐκ οὐκ, ἔδοξα
νὰ καταλάβω εἰς ἀγνοήσεις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. ἔτι δὲ εἶναι
παράδοξον, ἂν αὐτοὶ εὐρίσκοντο εἰς ἀγορίαν. Ἀλλὰ τάχα
ἤξευρετε τὸ διατί;

«Ναί, ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον κάποιος ἀνάμεικτος ἐπιβόρῃσε.
Ναί, αἰτίον ἐστάθη ἡ ἀμάθεια, τὸ κυπερὸν καὶ ἀνεπαί-
σθητον ἄπλοιν, μετὰ τὸ ὅποιον ἀνάμεσα πολυχρόνιου εἰρήνης οἱ
τύρανοι πολεμοῦν καταδυναστευμένα ὑπὸ ἡμέας. Αὐτοὶ δὲν εἰ-
χαριτοῦνται νὰ δουλεύουν σῶμα, ἀλλὰ θέλουν νὰ κάμω
δουλὴν τὴν ψυχὴν, καὶ πᾶσιν νὰ ἐξέλθωσι τὸ ὅποιον ὁ
θεὸς ἐχάρισε εἰς τὸν ἄνθρωπον αὐτεξούσιον.

«Οἱ τύρανοὶ δὲν γίνονται ποτε καλοὶ πατέρες, διὰ νὰ μορ-
φώσιν καὶ μεταπλάσωσιν ἔθνη, ἀλλὰ ἐξαχρεοῦνται καὶ
πυρπολίζουσιν ἔθνη μετὰ τὰς πλείους μισαράς ραδιουργίας
καὶ σατανικῶν τρεπῶν. Καὶ διατί; διὰ νὰ τυραννίσῃ οἰα-
νὰ, διὰ νὰ μὴ εὐρίσκηται ἄτομον μετὰ τὴν εἰκόνα τοῦ δημι-
ουργοῦ του.

«Μοῖος ὁ φωτισμένος ἄνθρωπος δὲν προδίδει τὸ ὅποιον
ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πλάστην τοῦ αὐτεξούσιου. Βαλλεῖ ἔμφο-
ρὸν τοῦ μύθου, μύθον εἰδὼν θανάτου. Ὁ αὐτεξούσιος ἄν-
θρωπος ἐκείνους, καὶ ἡ μηχανὴν ὅπως καὶ κωπτεῖ τὰς
ἀλυστὰς, καὶ τὰ δόγματά του ὁ φωτισμένος, καὶ κάμει τὸν
τύραννον τῆς τῆς καὶ νὰ κρημνισθῇ ἀπὸ τὸν τυραννικὸν
θάνατον.

«Διὰ τοῦ φωτισμένου καὶ γνωρίζοντος τὸ αὐτεξούσιον
μετὰ τὴν αἰσιν, καὶ ἰσοῦς μας Χριστοῦ πανηγυρεῖται ὁ Μῆ-

ΕΤΟΥΣ Δ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 13,560. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διάταγμα. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 13,559 σημερινοῦ διατάγματος τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ἐπὶ τῆς ὀχυρωματοποιίας καὶ ἀρχιτεκτονικῆς ἀξιωματικῶν, θέλοντες νὰ διορίσωσιν ἐν μέρει εἰς τὰ ἀξιώματα ταῦτα

Διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Διορίζονται οἱ Κύριοι

Γκαρὸτ Τποσυνταγματάρχης, Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῶν ὀχυρωματοποιῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν.

Βιαλιανός, Ταγματάρχης.

Δεβώ, Λοχαγός.

Σταυρίδης, Ὑπολοχαγός.

Ἡσαΐας,

Μανιτάκης, Ἀνθυπολοχαγοί.

Καλλεργής,

Οἱ Ἀξιωματικοὶ θέλουσιν ταχθῆναι εἰς τὴν τάξιν τῶν καὶ ἀρχίσει τὰς ἐργασίας τῶν ἀπὸ πρώτης τοῦ ἐρχομένου Αὐγούστου.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τακτικοῦ σώματος θέλει γνωστοποιήσῃ μετὰ ταῦτα εἰς ἕκαστον τὸν διορισθόμενον εἰς αὐτὸν τόπον.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 28 Ἰουλίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. Κ. ΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 13,561. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Στρατηγὸν Τρεζέλ.

Σὰς πέμπει ἐμπερίκλειστον ἡ Κυβέρνησις τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ σώματος τῶν ὀχυρωματοποιῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν

διάταγμα, τροποποιημένον καθ' ὅσας παρατηρήσεις ἐκάμετε εἰς τὸ πρῶτον σχέδιον.

Λαμβάνετε παρομοίως τὸ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῦ δι-
ορίζονται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος, ὁ ταγματάρχης καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοί, οἵτινες ἀποτελοῦν πρὸς τὸ παρὸν τὸ σῶμα τῶν ὀχυρωματοποιῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῆς ἀξιωματικῶν.

Εἰς τὰ εἰρημικά ἔγγραφα συνάπτεται ὡς συμπλήρωμα καὶ ἡ ἀρχὴ νὰ τὰ συνδενοῦντα αὐτῇ παραδείγματα.

Θέλεις φροντίσει, Κύριε Στρατηγέ, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διαταγῶν.

Οἱ ἀνωτάτω διαταγόμενοι εἰς τὸ ὑπόμνημα ἀξιωματικῶν θέλουσιν ταχθῆναι εἰς τὴν τάξιν τῶν καὶ ἀρχίσει τὰς ἐργασίας τῶν ἀπὸ πρώτης τοῦ ἐρχομένου Αὐγούστου. Φροντίσατε λοιπὸν νὰ ἀρτιοποιήσῃτε κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἕκαστον αὐτῶν τὸν τόπον, ὅπου μέλλει νὰ ὑπενεργήσῃ.

Ὁ ὑποσυνταγματάρχης ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος θέλει λάβει τὰς περὶ τούτου διατάγας σας καὶ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀξιωματικοὺς ὅτι ἕκαστος εἰς τὸν τόπον τοῦ διορισμοῦ τοῦ θέλει ἐπιφορτισθῇ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἔργων, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν πολιτικὴν διοίκησιν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν φροντίδα νὰ σὰς εἰδοποιῇ περὶ αὐτῶν κατὰ τὰς περιστάσεις, ὥστε τὸ μέρος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας νὰ κανονίζεται κατὰ τὸν ὠφελιμώτερον εἰς τὴν ἐπικράτειαν τρόπον.

Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ Αὐγούστου τὸ πολεμικὸν ταμεῖον θέλει ἀναδεχθῆναι καὶ τὴν πληρωμὴν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ σώματος, τούτου τοῦ μισθοῦ αὐτῶν καὶ τῶν παρεπομένων, καθὼς διαλαμβάνει τὸ ψήφισμα.

Ἡ περιγραφὴ τῶν διακριτικῶν σημείων τῶν βαβμῶν κατὰ τὰ διάφορα σώματα τῶν τακτικῶν στρατευμάτων μὲν φάνη ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταχωρισθῇ εἰς εἰδικὸν περὶ τοῦ τακτικοῦ σώματος διάταγμα.

Καὶ τούτο μέλλει νὰ κανονισθῇ ἰδιαίτερως.

Δεχθῆτε, Κύριε Στρατηγέ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 28 Ἰουλίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.